

Sygn. akt VI Gz 191/14

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie, Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Barbara Frankowska (spr.)

Sędziowie: SO Renata Bober

SO Anna Walu-Rzasa

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Przedsiębiorstwa (...) Spółki z o.o. w W.**

przeciwko **(...) Spółce z o.o. w S.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie, V Wydziału Gospodarczego zawarte w pkt III wyroku z dnia 17 kwietnia 2014 r., sygn. akt V GC 140/14

postanawia:

I. **o d d a l i ć** zażalenie,

II. **z a s ą d z i ć** od pozwanego (...) Spółki z o.o. w S. na rzecz powoda Przedsiębiorstwa (...) Spółki z o.o. w W. kwotę 300 zł (trzysta zł) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Powód przedsiębiorstwo (...)Sp. z o.o. w W., na pozwem z dnia 21 października 2013r., wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) sp. z o.o. w S. kwoty 14137,58zł z ustawowymi odsetkami kosztami postępowania.

W sprawie został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w dniu 30 października 2013r., a pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania zarzucając przedwczesność wytoczenia powództwa co uniemożliwiło pozwanemu dobrowolne uregulowaniem należności. Powód bowiem nie dopełnił wymogu wezwania do zapłaty ponieważ w wezwaniu dołączonym do pozwu wskazał adres pozwanego inny niż jego siedziba. Gdyby powód doręczył wezwanie do zapłaty należność zostałaaby zapłacona co przemawia za obciążeniem powoda kosztami procesu.

Powód pismem procesowym z dnia 24 marca 2014r. cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia co do należności głównej i podtrzymał żądanie co do zasądzenia skapitalizowanych odsetek w łącznej kwocie 883 081 zł oraz zasądzenie kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie uwzględnił powództwo co do kwoty 683,81 zł (pkt I), umorzył postępowanie w pozostałym zakresie (pkt II) oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.771 zł tytułem kosztów postępowania (pkt III).

W uzasadnieniu orzeczenia o kosztach postępowania Sąd Rejonowy wskazał, że orzekał na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz, że przyjął, iż pozwany jest stroną przegrywającą proces w całości, bo należność główną zapłacił po wytoczeniu powództwa. Pozwany w oczywisty sposób, nie płacąc ceny w terminie, dał podstawy do wytoczenia powództwa. Aktualnie obowiązujące przepisy nie nakładają na wierzyciela obowiązku poprzedzenia procesu wezwaniem do zapłaty.

Pozwany w zażaleniu na powyższe postanowienia zaskarżył je w części, to jest ponad kwotę 232 zł, zarzucając niezasadne obciążenie pozwanego kosztami postępowania ponad w/w kwotę, ponieważ nie dał on powodu do wytoczenia powództwa i uznał żądanie pozwu przy pierwszej czynności w zakresie kwoty 14.137,58 zł, a ponadto powód cofnął pozew co do tej kwoty ze zrzeczeniem się roszczenia. Na tej podstawie pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 232 zł tytułem kosztów postępowania oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego w zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu zażalenia pozwany wskazywał, że w dacie przedsądowego wezwania do zapłaty adres siedziby pozwanego zmienił się, co ujawniono w rejestrze KRS już w dniu 3 lipca 2013r., a powód skierował wezwanie do zapłaty w dniu 17 września 2013r. Ponadto powód od dawna znał aktualny adres siedziby pozwanego, co potwierdza treść wystawianych przez niego faktur. Pozwany uiszczył sporną należność po otrzymaniu nakazu zapłaty, co uczynił natychmiast po wezwaniu do zapłaty i wówczas zbędne byłoby wytaczanie powództwa. Pozwany wskazał na powszechną praktykę przyjętą w obrocie gospodarczym, stosowaną również przez powoda, polegającą na poprzedzaniu wniesienia pozwu skierowaniem wezwania do dobrowolnej zapłaty. Dlatego pozwany powinien być obciążony kosztami procesu w wysokości odpowiadającej zasądzonej pkt 1 roku w kwocie 683,81 zł.

Powód w odpowiedzi na zażalenie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego wg norm przepisanych argumentując, że wytoczenie powództwa było niezbędne do celowego dochodzenia spornej należności. Pozwany dał powód do wytoczenia procesu nie regulując swoich należności wobec powoda w konkretnych terminach wskazanym w fakturach. Przedstawiciele powoda osobiście interweniowali u pozwanego w sprawie zapłaty wymagalnych zobowiązań. Aktualna procedura nie wymaga wezwań przedsądowych, chociaż takie niewątpliwie były kierowane ustnie. Skierowanie wezwania pisemnego do zapłaty na nieaktualny adres pozwanego jest niewspółmierne do przyznania przez pozwanego, że brak zapłaty był wynikiem przeoczenia przez księgową.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie pozwanego jest bezzasadne.

Sąd Okręgowy podziela w całości zarówno ustalenia faktyczne jak i stanowisko prawne wyrażone przez Sąd I instancji i przyjmuje je za własne, a także stanowisko powoda wyrażone w odpowiedzi na zażalenie.

Pozwany otrzymał sporne faktury vat, co potwierdzają pieczętki pozwanego i podpisy osób odbierających faktury i nie dotrzymał terminów płatności w nich wskazanych, przypadających na koniec lipca 2013r. Za utrwalone i powszechne w judykaturze uznać należy stanowisko, że faktura vat stanowi jednocześnie wezwanie do zapłaty, więc nie można uznać, że pozwany nie dał powodu do wytoczenia powództwa płacąc sporne należności dopiero po otrzymaniu nakazu zapłaty, czyli 9 grudnia 2013r. Skoro aktualnie przepisy proceduralne nie obligują powoda do kierowania przedsądowego wezwania do zapłaty i nie stanowią sankcji związanych z brakiem takiego wezwania, to powołanie

się na powszechną praktykę i wadliwe wezwanie przedsądowe skierowane na błędny adres nie skutkuje uznaniem, że pozwany nie dał powodu do wytoczenia procesu i uznając powództwo przy pierwszej czynności nie ma obowiązku pokrycia kosztów procesu w całości, w odniesieniu do pierwotnego żądania pozwu. Natomiast płacąc po wytoczeniu powództwa niewątpliwie jest przegrywającym niniejszy proces, o czym prawidłowo orzekł Sąd Rejonowy w zaskarżonym postanowieniu.

Mając na uwadze powyższe zażalenie pozwanego oddalono na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 k.p.c, o czym orzeczono na wstępie.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc oraz § 6 pkt 4 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. tj. z 2013r. poz. 490).